

Nemzeti Összetartozás Napja

Témanap

A Bajnai Simor János Általános Iskola és a pilismaróti Bozóky János Általános Iskola az idén is megünnepezték a nemzeti összetartozást. Témanapot szerveztek, ez része volt a Határtalanul pályázatban vállalt kötelezettségeknek.

Mindkét intézmény osztályfőnöki órákon, történelemórán beszélgetést kezdeményezett a témában, melyek leglényegesebb elemei:

- ❖ Június 4-én ünnepeljük a Nemzeti Összetartozás Napját. Ez az 1920. évi trianoni békeszerződés aláírásának emléknapja, melyet az Országgyűlés 2010-ben nyilvánított hivatalossá. Az ország elveszített területeire és a határon túl élő magyarságra emlékezünk, ugyanakkor hangsúlyt kap a nemzet egysége, a nyelvben, kultúrában és közös múltban való összetartozás megerősítése.
- ❖ A nap az első világháborút lezáró trianoni békeszerződés aláírásának évfordulójára emlékezik, amely súlyos területi veszteséget jelentett Magyarországnak.
- ❖ A nap a nemzet egységére, a határokon túli magyar közösségek összetartozásának tudatosítására és megerősítésére is szolgál.
- ❖ Hangsúlyozza, hogy a magyarok, országhatároktól függetlenül, egy egységes nemzetet alkotnak a nyelv, a kultúra, a hagyományok és a közös múlt révén.

A bajnai iskolában kiállítást szerveztünk a Határtalanul kirándulásról, bemutattuk a felvidéki magyarságról tanultakat, beszámoltunk élményeinkről.

Énekkarosaink, néptáncosaink (köztük hetedikes diákjaink) videóklipet készítettek Szarka Tamás: Kézfogás c. dalát énekelve. <https://www.facebook.com/share/v/15HNPqXCxW/>

A Margit-szigeten 3000 gyerekkel együtt a dalt újra elénekeltek, közös élményt szerezve az összetartozás értékeiről.

A pilismaróti iskolások

koszorúzással is tisztelegtek ezen a napon:

„Emlékezés, amely összehoz

Június 4-én, Pilismaróton, méltóságteljes megemlékezést tartottunk a Nemzeti Emlékoszlopnál, a trianoni békeszerződés 105. évfordulóján. Az esemény célja nem csupán a veszteségekre való emlékezés volt, hanem az a mély és

időtálló üzenet is, amely e nap szellemiségét hordozza: a magyarság – bár határok választják el – lélekben örökre összetartozik.

A trianoni döntés 1920. június 4-én darabokra szaggatta az ezeréves történelmi Magyarországot: országterületének több mint kétharmadát, lakosságának több mint felét elveszítette. Milliók rekedtek az új határokon kívül, és egyik napról a másikra idegenné váltak saját szülőföldjükön. A mai nap mégsem csak a veszteségről szólt – hanem a hitről, hogy a közös nyelv, kultúra, történelem és nemzeti öntudat időt és távolságot áthidalva tartja össze a magyar közösséget szerte a világban.

A megemlékezést Hunyadi Balázs polgármester úr ünnepi beszéde nyitotta meg. Szavai a nemzeti önazonosság megtartásának fontosságáról, a közös emlékezet erejéről és a fiatal generáció felelősségéről szóltak: *"Nem feledhetjük, hogy ezeréves történelmünk tanúsága szerint nem a térkép határozza meg, kik vagyunk, hanem az, ahogyan emlékezünk, összefogunk, és továbbadjuk mindazt, amit örökül kaptunk."*

A beszéd után a Bozóky Mihály Általános Iskola 7. és 8. osztályos tanulói adták elő megható műsorukat. Versekkel, történelmi idézetekkel és rövid jelenetekkel elevenítették fel a trianoni döntést követő évek fájalmát és a magyarság erejét, amellyel talpra tudott állni a legnehezebb időkben is. A gyerekek őszinte, tiszta előadásmódja megérintette a jelenlévőket – sokan meghatottan figyelték a fiatalok szereplését.

A megemlékezés során felcsendültek olyan dalok is, amelyek különös erővel hozták közel a közös érzést: a Kormorán együttes „Magyarország” című dala szinte himnuszként szólt a szívekhez, a Kárpátia „Ott, ahol zúg az a négy folyó” és „Egy az Isten, egy a nemzet” című szerzeményei pedig igen mély összetartozást sugároztak. A zene nyelvén szólalt meg a történelem, a fájdalom, de mindenekfelett a remény.

A megemlékezés végén koszorút helyeztünk el az emlékműnél. A zászlók lobogása és a közösen megélt pillanatok felejthetlenné tették az eseményt.

Az ünnepség nem csupán emlékeztetett, hanem megerősített: a magyar nemzet lelki közössége él, és élni is fog, amíg lesz, aki emlékezik, tanít, és átadja az összetartozás lángját a jövő nemzedékeinek.”

